

Horgas Judit KÖZVETÍTÉS AZ ÖTÖDIK NEMZETI FALFUTÓ VERSENYRŐL

– Nem beszlek mágyrul.

Az Ötödik Nemzeti Falfutó Verseny győztese szélesen mosolyogva integetett a kamerába, megveregette a riporter vállát, majd nagyot kortyolt a kezében tartott vizespalackból.

A Nemzeti Tévécsatorna riportere egy pillanatig némán bámult, aztán eszébe jutott, hogy egyenes adásban van, és könnyed félfordulatot téve eltakarta testével a sportolót.

– Kedves nézőink, az Ötödik NEFAV, a Nemzeti Falfutó Verseny győztese a rendkívüli megerőltetés miatt pillanatnyilag nem tud nyilatkozni, de később felkeressük. Addig is tekintsük meg a falfelületet – a kamera a szürke háttérre svenkelt, és a riporter kissé imbolyogva oldalra sasszézott –, ahol a mai nemzeti rekord megszületett. Bár egyszerű betonfalnak tűnik, a speciális bevonatnak köszönhetően a felület igen csúszós, ezért a falfutás komoly fizikai felkészültséget igényel. Mint látják, 2,5 méternél húzódik a zöld sáv, ezt kell a versenyre nevező sportolóknak elérniük.... – a riporter szeme alig észrevehetően megrebbent, mert meglátta a gyártásvezetőt, amint a kamera felé futva messziről integetett: csak beszéljen, beszéljen –..., hogy bekerüljenek a döntőbe. A sáv elérése után szaltóval érnek földet, amelyet a szakmai zsűri pontoz.

Nemzeti Falzárás

A piros sáv az eddigi legjobb eredményt jelzi: 3 méter 26 cm és 7 mm, bizonyára emlékeznek, ezt két évvel ezelőtt érte el egy ásothalmi versenyző, aki kicsiny gyermekként az elsők között úzi nemzeti sportunkat. Mint nézőink is tudják, a NEFAZ, a Nemzeti Falzárás alkalmából megalakult sportklubok... – szeme sarkából figyelte a gyártásvezetőt, ahogy oldalról megragadja a falfutó karját és maga után rángatja –, tehát amikor az országunk határait minden oldalról körülölelő, biztonságos fal két vége végre egyesült, Kormányzónk országszerte falfutó sportklubok alapítását indítványozta, hogy nemzetünk fiataljai az új tömegsportnak köszönhetően még egészségesebbek és erősebbek legyenek. Ki gondolta volna, hogy az új sport olyan népszerűnek bizonyul, hogy ma már a legtöbb kisvárosban nyugdíjas tagozat is működik! Engedjék meg, hogy Kormányzónk beszédéből idézzek egy gondolatot: a falfutás nemcsak a testet, a lelket is erősíti, mert a nemzeti összetartozást, a büszke magyar hont jelképezi, ami... – a riporter ekkor már erősen izzadt, tekintetével a gyártásvezetőt kereste, aki a versenyzővel együtt eltűnt a fal mellé épített stadion főépületében –, nemcsak szép gondolat, de igaz is, és... – önkéntelenül felsóhajtott, mert meglátta a gyártásvezetőt, amint egy másik versenyzőt húz maga után –, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy végre beszélhetünk a verseny győztesével, aki a mai falfutó versenyen elképesztő eredménnyel jutott a dobogó legfelső fokára...

A stadion médiaszobájában műanyagszéken üldögélt a nyertes. A gyártásvezető sebesen lapozgatta a nevezési papírokat, újra és újra a piros-fehér-zöld mezre pillantva.

– 2768 – morogta – 2768, megvan! – Diadalmasan emelte magasba a papírt, és közelebről is megvizsgálta. – A franc se tudja kibetűzni, mi ez? – förmedt a versenyzőre. – Ki vagy?

– Nem beszlek mágyrul – mosolygott a férfi, kezében az üres vizespalackot forgatva. Hosszú, meztelen lábát a szék alá húzta. – Rasul – bökött a mellére.

– Hogy kerül ez ide? Ki volt az a barom, aki engedte versenyezni? – őrzöngött a gyártásvezető, de a sajtósok lesütötték a szemüket vagy a vállukat vonogatták.

Akkor lépett be az Elnök. Bőrdzsekije ujját könyéig húzta, egyik kezében félig teli műanyagpoharat tartott, és a húsos, szőrös ujjak úgy markolászták a jégkockákkal töltött poharat, mintha minden pillanatban kicsúszhatna a markából. A sajtósok kiszivárogtak a szobából.

- Hoppácska, hát ki ez itt – nézett a versenyzőre, de mert az Elnök soha nem kérdezett, csak kijelentő mondatokban beszélt, a gyártásvezető egy pillanatra elbizonytalanodott. Tudja? Nem tudja?
- Rasul – mosolyodott el a versenyző, és feltápászkodott a műanyag székéből. Most látszódott, milyen magas és vékony. Hosszú, inas testét nyújtóztatta, mint egy elcsigázott zsiráf.

Az Elnök azonban a gyártásvezetőt nézte, és alig észrevehetően megcsóválta a fejét.

- Szabotázs.
- Én... én nem hiszem... félreértés lehet csak – dadogta a gyártásvezető.
- A norvégok. Vagy az amerikaiak... Ejtőernyővel. Majd kiderül. – A Nemzeti Falfutó Sportegyesület (NEFSE) Elnöke kortyolt, és megrázta poharát. A jégkockák halkán csilingeltek.

- Talán csak átfutott... véletlenül... mármint a falon át... a túloldalról. Az eredménye... hihetetlen, 3 méter 86 centi...

Az Elnök csodálkozva húzta össze a szemöldökét.

- 3,86. Az majdnem négy méter.
- Majdnem.
- Nem elég magas.
- Mi?
- A fal. Nem elég magas. Értesítenem kell a Kormányzót.

Az Elnök sarkon fordult.

- És ez? – szólt utána a gyártásvezető. – Mit csináljak vele?

Az Elnök vissza se nézett.

– Rasul – mosolygott a versenyző a gyártásvezetőre, és várakozóan széttárta karját.

Az üres vizespalackot másnap reggel a takarítónő dobta ki.

kép | flickr.com